

H

Kai Maksimainen

H

42

S

itsemurhaviestä

H

ntamo

Itse

© 2012 Kai Maksimainen
ISBN 978-952-215-176-6

Taitto ja kansi
Make Copies

Valmistaja
BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2012
ntamo
www.ntamo.net

Kai Maksimainen

ITSE

42 itsemurhaviestiä

ntamo

Jumala.

Pyhän hengen jumala ositti minulle eräitä tärkeitä yksityiskohtia siitä, millaista on olla ihminen. Millaista on olla ihminen joka huomioi muut ihmiset. Kantaa vastuunsa siitä, että on ihminen. Kantaa vastuunsa luomakuntaa ja kaikkia luotuja kohtaan.

Hädässäni olen sinua monesti huutanut, kerjännyt toivonut, rukoillut, tiedän vaatinut, ei pitänyt - olla kiitollinen, mistä Jumalani??

Minä. Siirsin syrjään minäni, siirsin syrjään miehen jota kylillä katsottiin kiero. Turvasin herraan, Siionin Herraan. suo anteeksi herra, Suo anteeksi.

Rauno, anna anteeksi, Silja, älä ole vihainen. Rakastan teitä, en halua että tunnette pahaa minua kohtaan. En jaksa, auta herra, tiedän että ei saisi, ei saisi, ei. Jaksaa, jaksaa pitäisi voi hyvä jumalani, olen vanhassa liiterissä.

Mies, 49, autonasentaja, sairauseläkkeellä, hirttäytynyt

Ei voi sanoa mitään. Tässä ei paljon sanottavaa. Yrittänyt olen mutta aina ei yritys auta. Jos liian kauan pidetään siinä aidan seipäällä, se puhkaisee kaikki paikat. Ne kuitenkin tulisivat sen lyömään niskoilleni ennen pitkää. En kestä että jos vielä maantielle joudun. Maannut olen mutten enää maantielle jaksa.

Lisille ja Johanille on jaettava osuus tasan. Sinä jäät niin kauaksi kuin haluat. Elä hyvää elämää, äläkä anna niiden viedä sitä enää. Vika oli minussa, niin kuin tämä. Tämä johtuu minusta. Metsä kannattaa myydä, yläpaltio ja sen ranta voi olla vaikka yhteinen, jos tulee lisää pikkupoikia. Sitten myöhemmin jakakoon, kun sinustakin aika jättää. Veneet ja kalut olen selvittänytkin. Älä muista pahalla.

Mies, kalastaja, 59, hirttäytynyt

kuin ounastella puun oksille kasaantuneen
luminietteen putoamista
vähän kuin odottaissi satakielen
laulun loppumista
tai auringon kiipeävän lakipisteen yli

niin helposti se tapahtuu
se värähtää
oksat huoahtavat, laulua ei kuulu

ei valoa näy ei kuulu

tunnu

Mies, 21, runoilija, ottanut yliannoksen heroiniä

Olen itse päättänyt tehdä näin. Se ei ole ollut helppo ratkaisu, tiedätte sen. Älkää silti pitkö tätä pelkuruuden osoituksena, olen halunnut aina yrittää.

Jossain vaiheessa kun juominen paheni, olin tässä samassa tilanteessa, mutta sinä Pekka olit niin paljon poissa, ja vaikka se saattaa kuulostaa oudolta, en siksi tehnyt niin.. Kuvittelin että se on minun heikkouttani, mitä se tietysti onkin mutta, tarkoitan sitä, että kun olit siellä kaukana, olin yksin ja keräsin voimaa, päätin näyttää. Ei sillä että sekään olisi auttanut, mutta jotain tapahtui. Ihme tai mitä lieenee. En vain halunnut enää kuolla. Halusin elää ja odottaa parempaa. Sinua ja parempaa. Se hoitojakso oli ehkä lopulta pahaksi. Vaikka silloin tuntui hyvältä, ja olin muka oivaltanut paljon, niin se vahvisti. Olin vahva ja varma. Tämän viimejouluisen jälkeen vahvuutta ei enää ole. Ei ole mitään jäljellä siitä ihmisestä joka siitä laitoksesta tuli. Sanoin siellä että "eri ihminen lähtee portista kuin sisään tuli". Niinpä. Täysin eri ihminen. Se entinen minäni sentään eli, enää en.

Tätä on vaikea kuvata. En syytä jumalaa, olen sille "antautunut", ja se auttoi taistelussani päivä kerrallaan. Nyt en vain voi ymmärtää, miksi se että uskoo ja tahtoo, ei riitä. Hoitokin oli hyvää; se vei minut tälle tielle. Mutta mitä se antoi? Se antoi itsemurhaa suunnittelevan ihmisen

ja suremaan jäävän miehen ja kaksi lasta. Onneksi heillä on jo omat murheensa. Ei älkää luulko etten ajattele tuskaanne, ajattelen ,mutten jaksa. En pahalla tätä en!

Että kaikki jotka retkahtaa olisi epäonnistuneita? Ei, ei sitä niin ajattele, joka tämän sairauden tuntee. En ole retkahtanut tai epäonnistunut sairaudelleni, vaan itselleni. Luulin löytäneeni totuuden, vahvuuden, varmuuden. Nyt kaikkea sitä on vain siitä, että minun on lähdettävä. Enkelin siivin rakkaimpani. Teitä ikuisesti tuudittaen,

Äiti

Nainen, 53, hallintopäällikkö, sairauslomalla,
lääkkeiden yliannostus

Kymmenen syytä elää:

kauneus saa tuntemaan itsensä hyväksi, osaksi jotain suurta

rakkaus saa tuntemaan itsensä tärkeäksi, olemaan jonkin arvoinen

nauru ja huumori

lapset ja niiden uskomaton optimismi

eläimet ja hienovireisyyden taju

ajatus, ystävien kesken vallitsee jakamaton ymmärrys, sanaton sopimus, jota ei tarvitse sinetöidä, se on jollain lailla ollut aina oleva ja kaikkialla aina oleva

sanat, lauseet ja kirjallisuus

elokuvat

taide ja kulttuuri

usko

Kymmenen syytä kuolla

kuolemattomuus syntyy vain kuoleman kautta

taiteella ei ole enää mitään mahdollisuutta uusiutua

kaikki kaunis on tapettava

masennus, murhat, väkivalta

lapsen hätä

pienten polkeminen, ahneus, kiire ei-mihinkään

ihmiset jotka puhuvat pahaa, tekevät pahaa ja nauravat arvottomuus

pienempi paha

en jaksa

kaikki on tässä ja nyt

Mies, 43, toimittaja, ampunut itseään sydämeen

